

stor eller større end den efter nærværende Lov krævede, ville kunne indgaa toldfrit.

Under b. er optaget den for Rejssegods i Loven af 1863 § 17 a. givne Bestemmelse om Toldfrihed med nogen Forandring, idet man har ment, at maatte komme bort fra den der indeholdte Betingelse for, at "Rejssegods etc." indgaa toldfrit, at "Toldvæsenet, Kjøner, at de paagældende Sager ere brugte og til den Rejsendes eget Brug", da den enten kan fremkalde smaalige Undersøgelser og Tvist samt Tidspilde, og Ubehagelighed for den Rejsende eller ogsaa medføre, at Toldopsynet ikke efterkommer Lovens udtrykkelige Bydende. Bestemmelsen, at det Rejssegods, som Rejsende medføre, skal være brugt for at kunne indgaa toldfrit, er derfor ombyttet med, at de vedkomne Sager indgaa toldfrit, forsaavidt, som de med Hensyn til Mængde og Bessaffenhed af Toldopsynet skjønes, at blive indførte til den Rejsendes eget Brug. Ogsaa naar den Rejsende ikke følger med Godset, og dette altsaa indkommer som en anden Forsendelse, har man troet i det Væsentlige at kunne nøies med Opsynets Skjon over Forsendelsens Karakter som Rejssegods, og det med saa meget mindre Betænkelighed, som Opsynet jo vil komme til at behandle denne sidste Slags Forsendelser under ganske anderledes rolige Forhold, end naar det egentlige Rejssegodsestersyn i Almindelighed finder Sted. Med Hensyn til disse sidste Sager har man nemlig troet at kunne affæste den hidtil ubetinget krævede Forsikring paa Tro og Love om, at Sagerne af den Rejsende ere brugte, og fremdeles agtes brugte, en Erklæring, hvis Tilveiebringelse i Almindelighed har været forbunden med Bæver, uden at den i sig selv kan anses for videre betryggende; man har betimod ment vedblivende at maatte holde Opsynet Adgangen aaben til efter Omstændighederne at kunne fremtvinge en saadan.

Under c. er optaget en hidtil saabnet Bestemmelse om, at brugte Klædningsstykker o. besl. som have tilhørt en her i Landet hjemmehørende, der er død i Udlandet, indgaa toldfrit, en Bestemmelse, som navnlig kommer til Anvendelse paa Efterladenskaber efter Søfolk, som dø i Udlandet.

d. og e. l. og m. stemme med Bestemmelserne i Loven af 1863 § 17 a. og b. samt § 16.

Under f., g. og h. ere optagne de i Loven af 1863 i selve Tarifen under Nr. 187, 188, 182 og 183 indeholdte Bestemmelser om Toldfrihed for Pakningsgjenstande, Modeller og Prøver samt Naturalier til videnskabelige Samlinger, med Udledelse af det under 189 opførte Mos og Tang, til Pak-

ning og Udstopning, da disse Varer ellers i Tarifen have faaet Toldfrihed. Til de hidtil ansørte brugte Pakningsgjenstande er derhos føiet forskjellige, som efter indvunden Erfaring maa stilles lige med de ansørte, og hvis Indførsel med saa saa Formaliteter som mulig er af samme Interesse.

Den under l. og k. optagne Toldfrihed for Kunstsjager og Oldsager til offentlige Samlinger og andet offentlig Brug og for Styks m. v. til Militæretaterne er hidtil i Henhold til Lovens § 18 bleven indrømmet ved specielle Bevillinger, men synes fuldstændig at egne sig til lovbestemt Toldfrihed.

Til § 3.

Efter § 13 i Loven af 1863 skal der af Varer, der indføres i upriviligerede Staters Skibe, som ere 3 danske Kommercelæster eller derover, ligesom af Salt, der indføres i svenske Skibe af samme Drægtighed, erlægges et Tillæg til den tariffmæssige Told af dennes halve Beløb som Forhøielse, fra hvilken Forhøielse dog undtages Varer, som i upriviligerede Staters Skibe indføres direkte fra Steder udenfor Europa, og Varer i frantede upriviligerede Skibe, ligesom den forhøiede Told heller ikke skal svares af upriviligerede Stater tilhørende Skibe, Baade og Fartøier, naar de erhverves af danske Undersaatter i Toldterritoret.

En i samme Retning gaaende Bestemmelse er optagen i Udfæstets § 3, der derhos har erholdt en saadan Afvælselse, at Forhøielsen ogsaa vil kunne ramme Varer, der indføres til Lands eller i priviligerede Staters Skibe fra Lande, der behandle danske Skibe eller Varer fra det danske Monarki ugunstigere end andre Landes Skibe eller Varer; men da Usikkerheden af en saadan Tillægstolds Paalæg dog til en vis Grad vil afhænge af Omstændighederne i det konkrete Tilfælde, er det foreslaaet, at Tillægstold ikke ubetinget skal erlægges, eller med en vis Størrelse, men at dette skal afgjøres ved kongelig Anordning, dog saaledes, at Forhøielsen ikke kan udgjøre udover 50 pCt. af den tariffmæssige Tolds Beløb.

Bestemmelsen i Loven af 1863 om Opkrævning af Tillægstold for Salt, indført i svenske Skibe, er ubeladt af Udfæstet i Overensstemmelse med Lov af 23de Decem-ber 1864.

Til §§ 4 og 5.

Disse Bestemmelser ere overensstemmende med §§ 2 og 3 i Loven af 1863.